

succes en keerde op 1 september 1935 naar Rotterdam terug in een nieuwe functie, welke functie zij tot haar pensionering in 1955 behield.

Gedurende bijna dertig jaar heeft zij zich gewijd aan het onderwijs voor meisjes. Zij deed meer dan het doceren van de Engelse taal en letterkunde: zij ijverde voor een zo volledig mogelijke vorming en ontplooiing van haar leerlingen. Zij liet hen kennis maken met belangrijke personen op het gebied van wetenschap en kunst en organiseerde excursies, ook naar het buitenland, toen daarvan op andere scholen nog geen sprake was. Zij bereidde hen voor op het maatschappelijk leven door een uitgebreide beroepskeuzevoorlichting en door het stimuleren van beroepsvorming na het verlaten der school.

Intellectuele ontwikkeling stond bij haar hoog aangeschreven; zij was een propagandiste van de 'éducation permanente' avant la lettre. Zelf liet zij geen gelegenheid voorbijgaan om haar kennis te verrijken en droeg deze aan anderen uit door lezingen en cursussen, o.a. voor de Volksuniversiteit, waarvan zij ook bestuurslid was.

Het onderwijs boeide haar zowel op beleidsniveau als in het directe contact met leerlingen. Door haar leiderscapaciteiten wist zij van de school een goed lopende machine te maken en door haar grote belangstelling voor mensen wist zij leerlingen en docenten ook in persoonlijke moeilijkheden te helpen en aan menige ouder een goede pedagogische raad te geven. Bij conflicten tussen docenten en leerlingen of tussen ouders en kinderen stond zij in principe achter de kinderen, zoals zij het op allerlei gebied steeds voor de 'underdog' heeft opgenomen.

Zij was een persoon uit één stuk en ging voor niemand opzij, als zij meende voor een rechtvaardige zaak te strijden. Geen wonder, dat zij het wel eens met ambtenaren ten stadhuize aan de stok had over schoolaangelegenheden en geen wonder ook, dat men haar onder de Duitse bezetter op een invloedrijke post niet duldde. Zij werd in het voorjaar van 1943 ontslagen, welk ontslag na een gerechtelijke procedure in een schorsing werd omgezet. De school aan de Mecklenburglaan was toen al door de Duitsers bezet, na eerst voor huisvesting van mariniers gevorderd te zijn. De leerlingen waren ondergebracht in o.a. de H.B.S. voor meisjes aan de Witte de Withstraat. Van de beide gecombineerde scholen was mejuffrouw Van Dullemen in 1942 directrice geworden. Zolang er